

PRECUVÂNTARE

*La jubileul de 70 de ani ai „Gazetei“, Titu Maiorescu îi scria lui Dr. Aurel Mureșianu:
„Clopotul cel mare al Catedralei din Schaffhausen poartă vechia inscripție/ dela anul 1486/*

*Vives voce
Mortuos plango
Fulgura frango*

Nici o limbă modernă nu poate reproduce minunata preciziune a acestor șase cuvinte latine.

*Pe cei vii îi chiem
pe cei morți îi plâng,
Fulgerele'nfrâng.*

Dar ceea ce poetul medieval a scris pentru o biserică, se poate aplica și la memorabilă aniversară a unui vechiu, a celui mai vechiu organ de publicitate românească. Pe câți din cei vii nu i-a chemat «Gazeta Transilvaniei» la luptă! Pe câți din cei morți nu a avut să-i plângă. Și fiindcă s-a născut în Austria sub regimul lui Metternich dinainte de 1848 — câte fulgere n-a avut să le înfrângă!

Însă întreita misiune și-a îndeplinit-o cu vrednicie, și astăzi aniversarea ei de 70 de ani e o sărbătoare națională.“

Dar ei nu știau atunci câte fulgere va mai avea de înfruntat „Gazeta“. Nu știau că cel mai vechi organ de presă românească — ca apariție neîntreruptă — ajuns la memorabila vârstă de 107 ani, va cunoaște cea mai grea lovitură: interzicerea ei în ianuarie 1945 prin intervenția brutală a celor ce vor instaura domnia întunericului peste țara noastră, timp de 45 de ani. Au fost ani grei în care lupta nu va înceta, alăturându-se eforturilor de valorificare a neprețuitului patrimoniu al Mureșenilor, cititori alături de Gh. Bariț ai „Gazetei“. Treptat, profitând de momente de „toleranță“ sau fals naționalism, în anul 1968, se deschide la Brașov Casa Mureșenilor, unde un loc de cinste firesc este rezervat „Gazetei“.

A urmat drumul sinuos al „strecurării“ prin furcile caudine ale cenzurii și vigilenței. Este și aceasta o mică istorie, care va trebui scrisă, pentru că au fost multe succese, care au reușit să facă cunoscută în țară Casa Mureșenilor ca o oază de adevărată cultură și depozitar al unui tezaur de adevăruri istorice.

În acest spirit am inițiat sărbătorirea celor 150 de ani scurși de la prima apariție a „Gazetei“, căreia i-am adăugat cei 100 de ani de la apariția „Muzei Române“, revista muzicală a lui Iacob Mureșianu și 125 de ani de la moartea lui Andrei Mureșianu.

Programul întocmit se ridică la nivelul uneia din cele mai importante și complexe manifestări naționale. De aceea a fost neașteptată aprobarea sa integrală și rapidă, urmată de... sarcina de a trece la realizarea sa. Probabil au fost siguri că nu voi putea mobiliza tot ce prevăzusem, de la Academie la instituțiile de bază ale culturii și personalități istorice, muzicale și literare de frunte, dar mai ales pe cele reale și nu numai deținătoare de funcții formale, politice. Iată însă că în urma rezultatelor bune obținute în această organizare, autoritățile se alarmează în fața perspectivei unei manifestări grandioase, lipsită însă de obligativa „politicizare“, adulația „epocii“ și a tiranilor ei. Urgent se iau